

Škola: GDPR

Student: GDPR

Hodina: 1.

Datum: ee

Předmět: Dějepis

Třída: 8.

Ve třídě je přítomno 14(?) žáků, 7 dívek a 7 kluků. Žáci na začátku poměrně tiše sedí v lavicích, dívky si povídají, někteří chlapci teprve přichází a sedají si.

[[pouze z passive cam]]

U: Tak asi začneme, opozdilci se dostaví později. (.) Dobrý den *((máchně rukama směrem k dětem))*. Vstávat nemusíte. *((sedá si a zapisuje do třídní knihy))* (8)

ŽŽ: *((šum, polohlasně se baví, otáčí se na sebe s pobaveným či udiveným výrazem))*

T: *((upravuje activ cam))*

U: Chybí Pepa Novák?

ŽŽ: Ano.

0 – 5 min.

Zvukový šum z kamery. - [[začíná záběr active cam]]

ŽŽ: *((šum))*

U: Začneme opakování.

D: *((kašle))*

U: Já mám pro vás takové trošku malé překvapení.

((Asi polovina žáků sleduje studentku.))

U: Já budu klást otázky, vy budete správně odpovídat, předpokládám (učebnice zavřeme). Za správnou odpověď ode mě dostanete lísteček a za tři lístečky malou jedničku.

K: Kolik těch otázek bude? (.) Dvě?

K2: [Pan'čelko] (.) Pančelko...*((hlásí se))*

U: Roman by chtěl něco říct...

Roman (?): Pančelko, jen malou jedničku nebo velkou?

U: Paní učitelka si určí, jestli to bude moc malá nebo velká jednička.

Roman: Ale bude to do žákovské?

K: [(hodně velká)]

U: Bude to do žákovské.

Roman: Tak to jo, tak to jo.

U: Tákže, zpátky k té Francii, 1830 tam vládl?

Roman: *((hlásí se))*

U: Ano?

Roman: Ten (1) Ludvík Filip.

U: Dobře. *((jde k němu k lavici a podává mu lísteček))*

DD: *((Pozorují a tváří se kysele, pak se zasmějí.))*

U: Lísteček. Další otázku. *((vrací se ke katedře))* Důvod povstání v únoru roku 1848 ve Francii.

Roman: *((hlásí se))* 1848?

U: Únor 1848. Víš?

Roman: Jo, myslím, že jo. (nnn)

K2: *((hlásí se))* (nnn)

U: Ne.

((ruch)) K3 a K4: [*((vchází do třídy a jdou na své místo do první lavice))*]

U: ... si ho určitě vymysleli, v učebnici ho určitě máte. Dobrý den.

K3 a 4: Dobrý den.

K4: *((po usednutí na své místo, otáčí se na K5 za sebou a něco mu říká))* (*..o..a..nnn*)

K5: *((zasměje se))*

U: Něco konkrétního?

K: Počkej, já možná vím. (Že byly policejní dohledy.)

U: No tak trochu. (3) Nevíme, nevíme? Ehm, Ludvík Filip zakázal reformní bankety.

K2: *((Odhodí něco drobného na parapet okna.))*

U: Vzpomínáme? (1) Takže, revoluce propukla v jakém státním zřízení? V jaké státní zřízení se změnilo současné státní zřízení?

Roman a K2 *((hlásí se; Roman má levou ruku opřenu o parapet okna, v uvolněné pozici těla))*

U: No?

K2: (ehm, parlamentní)

U: Ne. *((směrem ke K3))* (mluvila jsem na začátku, stačí malá ...nnn...za tři lístečky je jedna jednička)

ŽŽ: [*((ruch))*]

K3: Hm jo.

U: (nnn) Tak prezidentem byl zvolen kdo? No?

Roman: *((hlásí se))* Ludvík Napoleon.

K4: *((od příchodu se stále hrabe v tašce, nesleduje učitelku))*

U: Dobře, Ludvík Napoleon. *((jde k Romanovi k lavici a podává mu lísteček))* V jakém vztahu byl Ludvík Napoleon k Napoleonu Bonapartovi?

Roman, K2, K5 a tři D: ((hlásí se))

U: ((otočí se k D v poslední lavici a pokyne jí))

D: Synovec?

U: Ano, Synovec. ((podává jí lísteček)) To bylo dobře. ((vrací se ke katedře))

ŽŽ: ((ruch, hlahol))

K3 ((na pokyn U? - otevírá okno))

U: Díky. (.) Co máme dál? Prosinec 1851. Mluvím o Napoleonovi (nnn)

Roman: ((hlásí se)) Eeéh, vyhlásil císařství?

U: E-e ((ve smyslu ne)). (1) 51, něco trochu menšího, takovýho trochu nepodstatnýho, ale

K2(?): A jó!

ŽŽ: (nnn, něco s Orlíkem.) [nnn] [[nnn]]

U: Neé. ((smích)) S Orlíkem vůbec nic to nemá (.) dobře.

K: (vznik ...nnn... republiky)

U: (nnn *nesouhlasné*, nnn nnn). Nechat si schválit pravomoce, ano? Dobře a prosinec 1982?

Ž: [nnn nnnn]

K4 a K5: ((hrabou se ve svých věcech))

Roman: ((hlásí se)) To je to císařství.

U: Dobře. Šikula, sbírej klidně další. ((jde k Romanovi k lavici a podává mu lísteček))

K4 a K5: ((otočení k sobě, interagují spolu, smějí se))

Roman: Můžu mít klidně dvě jedničky? (3) (A tři?)

U: Můžeš mít klidně dvě jedničky.

K: A z toho pak bude jedna velká.

U: Ták císařství bylo kolikáté?

ŽŽ (polovina třídy): ((hlásí se)) -> K: Třetí. K: Druhý.

ŽŽ: ((ruch, hlahol, nnn)) (nevikřikujte)

U: (nnn, no tak) tak druhé bylo. (nnn... vni?)

Roman: No druhý, to druhý, tak to byl ten Ludvík Napoleon.

U:((jde k Romanovi k lavici)) A kolik trvalo? (.) 52 bylo vyhlášeno a trvalo do?

Roman: [trvaloó, padesát-]

K: To už je otázka navíc, na to nemáte právo.

ŽŽ + U: ((ruch, smích))

U: Nebuď chytrej, otázky rozdávám já. (4)

K4 a 5: ((ruch, smích))

U: Dobře, bude vědět někdo jinej? Tak do kdy trvalo 2. císařství?

K5: 58.

U: Ale kuš, to si děláš srandu.

ŽŽ: 54!... 52! ((ruch))

K3: Pančelko, já to vím, můžu se podívat do sešitu?

U: Ne a nehádejte. (.) 1870. Přesunem se dál, revoluce v Itálii: o co jim šlo?

Roman: ((hlásí se))

U: Šmankote, ten bude mít jedniček.

Roman: O samostatnost.

ŽŽ: ((hlásí se, zvedají se))

U: O samostatnost ne, trošku jiná odpověď. ((otáčí se na dívku v zadní lavici))

D: Oni se chtěli spojit s těma, (.) s němcama?

U: (nnn). ((otáčí se na K3)) ŽŽ: ((hlásí se, ruch))

K3 (??): (nnn O sjednocení)

U: O sjednocení, výborně. Povedlo se, nepovedlo?

ŽŽ: *((hlásí se, ruch))* Povedlo! [Ne, nepovedlo!!] [[Povedlo!!]]

U: Nepovedlo. *((podává lísteček D v prost. lavici))* A pod kterým panovníkem se sjednotili?

Roman: *((hlásí se a zas ruku stahuje dolů))*

U: Pod kterým panovníkem doufali, že sjednotí Itálii?

ŽŽ: *((nehlásí se))* Ludvíkem. [nnn] Ferdinandem.

K: Martelot tam byl.

ŽŽ: *((smích))*

5 – 10 min.

U: (nnn) tak z pořadí byl první ale...?

KKK: Viktor [nnn]... Emil pátý... [(Kousal)]

U: (nnn) syn...který tedy (odsunoval)...

K: František. [Viktor]

K: Emil.

K: Robert.

U: vyberte aspoň panovníka, ve kterém království?

Roman: V Itálii?

K: [V Sardinii.]

U: Dobře. *((jde k Romanovi a podává mu lísteček))*

ŽŽ: *((šum))*

U: Přesuneme se do Německa, o co šlo v Německu?

K: Já vim!

ŽŽ: *((hlásí se a hlaholí))*

D: (o sjednocení)

U: Ano *((podává jí lísteček))*: ode mě. Povedlo se nepovedlo se?

ŽŽ: *((hlásí se))*

D (spolu s dalšími K): Nepovedlo.

U: Ano *((podává jí lísteček))*. A nevykřikujeme, hlásíme se, vyvolávám.

K4: Ale (nnn) *((mrmlá))*

U: (2) jaro 1848 Frankfurt nad Mohanem?

Roman: *((hlásí se jako jediný))* že -

ŽŽ: [Jó! Eh! Uh! Tó!]

U: Počkej moment, jestli se ještě někdo přihlásí, já vím, že ty už máš těch lístečků hodně.

ŽŽ: *((mrmlají slabě, nehlásí se))*

K: Tak už ho vyvolejte, nikdo jinej to neví.

U: (3) Takže?

Roman: Parlament, sociální parlament.

U: Výborně. *((jde k Romanovi a podává mu lísteček))*

D: Ty seš na ty jedničky?

U: a o co šlo parlamentu?

Ž: (konec nnn)

U: Proč se parlament sešel?

K: (německý spor)

DD: *((smích))* (to řekl Matěj)

U: o co šlo tam?

Byla absolutistická monarchie a chtěli co?

K (Matěj?): [(Já jsem to řekl první)]

D: Chtěli novou ústavu.

U: Dobře a proč se nepřihlášíš?! ((intonace))

Roman, K2,3,4: ((hlásí se)) [Já vím co!]

K3: Pančelko já vím co! Chtěli novou ústavu.

ŽŽ: ((smích))

U: Bohužel.

K3: CO?!

U: Bez lístečku – už to bylo řečeno.

K3: Ale... ((máchně rukama)).

Roman, ŽŽ: (no, ale...) [nnn] (no, dobrý no)

U: Ještě dvě věci: jestli zahrnujou i České země do té koncepce a nebo (nnn) jak se tomu říká?

K3: ((hlásí se a je vyvolán)) Ano.

ŽŽ: ((smích))

Roman: ((hlásí se)) Velkoněmecká koncepce.

U: Ano, Velkoněmecká koncepce ((jde k němu)) a ta druhá byla? ((dává mu lísteček))

Roman: Já už si pro to budu chodit. ((jde k ní))

U: Ano, a ta druhá byla? Ten protiklad?

Roman: A to ještě za tenhle lísteček?

Roman + ŽŽ: (nnn) [Fakt?]

Roman: Velkoněmecká koncepce á (.) (nnn) maloněmecká koncepce.

U: Dobře. (6) Ústava byla přijata nebyla přijata?

Roman *((snaží se přihlásit))* + K3 *(bez hlášení)*: Byla.

KK: Nebyla [byla], nebyla Ježiši marjá!

U: takže zase nic, nebude listěček. (.) Ústava nebyla přijata, respektive byla vytvořena ale nebylo, kdo by se ujal svrchované vlády, takže vzniklo povstání. Kdo ho potlačil?

Roman *((snaží se hlásit))* Já vím. (2) Pančelko prosím!

U: *((Rozhlíží se))* Ještě někdo? (3)

K3: *((hlásí se))*

U: Víme? *(na K3)*

K3: Ludvík Napoleon?

U: Ne.

Roman *((dál se hlásí ve stoje))*: já vím... Rusko.

U: Rusko? *((jde k němu))* A kdo?

R: Ten Fridrich, velký.

K: *((vykřikuje))* Fridrich Vilém.

U: *((dává mu listěček))* Fridrich Vilém ... Já vím, že všechna ta jména je pro vás těžké si zapamatovat. (1) Tak a ještě František Palacký, říkali jsme si o něm minule, se zúčastnil nebo nezúčastnil.

K: [To byl Pala...]

K: *((hlásí se a současně vykřikuje))* Zúčastnil!

K2 a Roman: *((hlásí se))*

U: *((pokyne K2))*

K2: Ten se nezúčastnil právě tady toho. *((usmívá se a otáčí se na dívky))*

U: nezúčastnil – takže odmítl...

K2: Odmítl tam tu...

U: Odmítl tam tu velkoněmeckou koncepci.

K2 *((otočí se dozadu na Romana)) (nnn)*

K: [Kolik máš, Radíme?]

U: No ták (.), minule jsme probírali revoluci v Habsburské monarchii a skončili jsme (nnn) zeměmi, takže ještě se vrátíme, kromě rakouských zemí, jsme si říkali *((ukazuje tři prsty))*, tam byly

K:[Čechy , Morava (.) Slezsko]

K: Morava!

Roman: *((hlásí se))* [Já vim!]

U: (nnn)

K: [nnn!]

U: Co kdybys mluvil, až když tě vyvolám? *((jde k K3))*

K3: Čechy , Morava, Slezsko

U: Tak to jsem nechtěla slyšet. Tři velké územní celky

K3: Dolní, (nnn) (1) vždyť sem to řekl.

Roman: [Pančelko já to vím.]

K5: *((hlásí se a je vyvolán U))* Dolní a Horní Rakousy, Chorvatsko a Uhersko

U: To je sice hezký ale *((na K5))*

R.: [Pančelko prosím!]

K4: Dejte mu lísteček! *((ukazuje gestem na K5))* a mě paní učitelko jeden taky

R.: Prosím prosím! *((je vyvolán))* Rakousko-Uhersko: Uhry, Rakousko a Země České.

K5: [A jo takhle *(nnn)*]

U: *((dává Romanovi lísteček))* Musíte umět správně formulovat odpověď! *((vrací se ke katedře, stojí před dětmi a mluví zároveň s nimi)) (nnn)*

K: Tak už mu to nedávejte.

U: [Řekla jsem tři celky.] Ale proč? – snaží se! *((obrátil dlaň vzhůru = prostě to tak je))* To je proto, abyste se snažili vy.

K: [Vždyť] se snažím.

U: No, já vím. (.) Tak, kdo četl, kolik bylo národů v té Habsburské mon.?

K: Jó, tak těch bylo.

ŽŽ *((hlásí se asi 5 a někteří přitom vykřikují))* : Třicet (.) 17! (.) 13! Já vim! 12! (1) Tady, Pančelko já se hlásím. [17!]

U: [Vykřikujete.] Bylo jich 17.

K5: No a co jsem říkal! *((bouchne rukama o stehna))*

U: [Vykřikujete.]

K4 a5: *(nnn)*

U: Císařem byl kdo? (.)

Roman: Jako kde?

U: V Habsburské mon.

10 – 15 min.

K: *((hlásí se))* Já vim, já vim.

K4: *((hlásí se))* [František.]

U: Ještě ne. A nevykřikujeme, hlásíme se, že chlapci.

K4: [František.]

K4: Nó tak.

K: Josef II.

U: Poslední český král korunovaný (2) Poslední.

ŽŽ: *((Překřikují se, nehlásí se))* Filip. [Karel IV.!] Karel VIII. Fridrich.

[Karel XII.] Václav. Filip

Roman: *((hlásí se))* František Palacký.

U: *((Skrývá si obličej do dlaně a kroutí hlavou))*

K: Fridrich VIII. Navarský!

K4 a DD *((Tváří se rozčarovaně, klopí oči))*

U: Vidím, že (nevíte) – Ferdinand.

ŽŽ: *((hukot, šum))*

U: Dobře. V září 1848 bylo zrušeno:

ŽŽ: Nevolnictví!!

U: Ale zase se nehlásíte!

K5: Já první jsem se hlásil! *((hlásí se))* (nnn nnn nnn)

U: [nehlásili jste se]

K4: *((hlásí se a zase ruku pokládá, dívá se na kameramana))*

K(5): Já bych to vykřikl taky. (nnn)

U: A první říšský sněm jste si říkali, kdy byl?

K(4): Ne, ne.(.) Ale klidně se na to zeptejte, já to vim.

DD *((Tváří se rozčarovaně, klopí oči, jedna si prohlíží své nehty))*

U: Tak se přihlas, ptám se.

K5: Héj, tak co jako?

U: Na odpověď.

K5: No, tak jako. *((máchně rukou))*

Roman: *((hlásí se))* Já to vim.

K5 [Co jako? (nnn)]

U: Co řešil první říšský sněm? Co bylo jeho úkolem?

R.: Jó, em *((svěsí ruku))*

K5: Sjednotit státy! *((hlásí se))*

K4: *((hlásí se a směje))* Sjednotit říšské státy!

K5: Udělat jeden velkej celek. *((směje se))*

R.: *((hlásí se))* Jó já vim. (1 – je vyvolán) Vytvořit ústavu. *((zvedá se a jde si pro lístek))*

K4 a 5: (nnn) *((mručí nesouhlasně))*

R.: Co kecáš? *((Otáčí se ke K4+5))* Vždyť to ani nemám na lavici.

U: Co tam máš? Chemii? *((na Romana))*

R.: Já tady mám fyziku. *((ukazuje otevřenou učebnici na lavici, zvedá ji a dává do aktovky))*

Já tady stejně nic nemám.

U: [Tak to schovej.] *((máchně rukou))*

K4: [On tam má taháky.]

U: Posledních pár šancí.

K4: Posledních pár šancí.

U: Ústava vytvořena byla nebo nebyla?

ŽŽ: *((hlásí se postupně vč. R. a K5))*

K5: [Nebyla!]

U: Nebyla *((tiše))*, ale zase vykřikuješ. (.) Já jsem ti nedala slovo.

K5: [Já si t- Ě Ě!] *((rozčileně si plácne dlaní do lokte))*

R.: [Jak budeš vyvolanej Petře]

U: Až budeš vyvolanej, dobře. Á (.) co to byl palácový převrat?

k: Já?

U: Možná jste si to neříkali pod tímhle názvem, ano

K5 (Petr?): To byl převrat. *((Smích, hlásí se))*

U: Ano a o co šlo?

D: *((hlásí se))*

ŽŽ: *((celkově zvýšená hlučnost, agitování))*

K4: *((hlásí se))* Já vim, já vim.

K5 - Petr: *((bouchne do něj zezadu))* Drž hubu! (.) Hovno víš.

(nnn)

Petr: Já jsem, paní učitelko, furt vyvolanej.

K4: Zavírali je.

U: *((vzve D))*

D: [(nnn)]

U: Ano a (1) tiše, neslyším. *((jde k D a dá jí lístek))*

((hluk, šum hlasů- KK))

U: Koho za koho?

D: *((hlásí se))* Ferdinanda za Františka.

U: Počkat a češtinářsky je to správně? Ferdinanda za Františka nebo Františka za Ferdinanda?

((dává lístek D))

K: [Není.]

Petr: [Ona neví Pavelko, dejte to mě.] (2) Jasný. Já už jsem měl mít 4 aspoň.

K3: Petře, kolik jich máš?

P: Nula.

U:[(nnn)]...jenom tak za lísteček, kdo by věděl, co to je oktrojovaná ústava?

K: Jak?!

U: (2) *((rozhlíží se))*

K: Jak? Jak?

U: oktrojová, (.) oktrojovaná.

Roman: *((hlásí se))* Jó ta.

U: No povídej.

R: No, jestli to je jako ehm, no, (to) (.). Ne.

Petr: Neboj se! *((hlásí se))* (.) Speciální ústava.

U: Dobře, takže tohle jste si ještě neříkali, já jsem potřebovala zjistit, jestli jste si to už říkali.

Petr: Pančelko, další otázka. *((prosebným tónem))* (nnn)

U: Končím, spočítejte si lístečky. (1) Kdo má víc jak 3 lístečky, tak si

Petr: [Měl jsem mít 4, ale. *((zvedá se a bere K4 pouzdro z ruky))* (nnn)]

U: ... (do ŽK napíše dnešní datum a při nnn) revoluční rok, opakování

Petr a K4: [(nnn)]

R.: [takže pančelko, já mám 3 jedničky]

K4: *[[háže perem, zvedá se a jde si pro něj a zpět na místo]]*

U: A já si to pak vyberu.

R: *((mluví s p. uč. vzadu))* Ale ty tři jedničky vypadají líp. (.) Tak dobře.

DD: *((otáčí se k sobě, sdílí dojmy))*

U: (nnn) *((pouští projektor?))* Tak (2) takže

K3: Petře! (1) Věděl bys (nnn) *((zahuhňá konec sdělení a pak upřeně hledí na U, která na něj nereaguje))*

ŽŽ: *((šum, hlasy, rušení))*

U: (3) Takže se posuneme kousek dál. Takže otevřete si sešity, co tam máte naposledy zapsané? (na stránce revoluce)

ŽŽ: [*((šum, hlasy - pokračuje))*]

K4: Naposledy tady máme parlament.

U: *((sleduje v sešitu D v první řadě, co tam má))*

K4+5: (nnn nnn nnn dobrá práce nnn)

ŽŽ: *((šum, listování v sešitech))*

Roman: *((jde k p. uč. vzadu a ukazuje jí svůj sešit, stojí u ní, pak zpět k místu))* Pančelko!

K4: Co děláš!

K5: Co ty děláš?

((hýbe se učitelská kamera – K4 a Petr se k sobě otáčí, pak mávají na kameru a smějí se))

Petr: [Otoč se]

U: počkej, já si vás pak obejdu.

ŽŽ: [*((šum, hlasy - pokračuje))*]

R: *((stojí))* Já už to mám.

U: Tak dobře, dobře, tak lístečky mi vraťte, kdo už to má, na stůl, na stůl.

K: Já je vysbírám. (.) nebo né.

R.,D, K *((jdou s lístečky ke katedře))*

15 – 20 min.

K (Petr?): [(nnn)]

U: takže máme Ferdinanda I. (1) dáme si tam pod to

K: [(nnn nnn matěj měl fakt hodně)]

U: (že je to pokračování o té revoluci v Rakousku) ((zavírá okno a píše na tabuli))

K: Já tam mám ještě místo!

K3: (nnn)

K: Pančelko, já tam mám ještě místo!

ŽŽ: ((šum, hlasy přes sebe))

U: Jó? Dobře, když tam máš ještě místo, tak to (nn) já píšu ve zkratce, trochu schematicky:

K3: ((otevívá okno na ventilačku))

K: (nnn)

K4: [trochu schematické písmo] (To je Francek nebo František?)

U: ((píše na tabuli)) František Josef I., rozehán (3) kroměřížský sněm (9)

DD: ((potichu se něčemu smějí))

ŽŽ: ((zapisují do sešitů, koukají, ztišení))

U: Další (vsuvka) a (2) a (4) vydána oktrojovaná ústava. (5)

Ž: Ššš!

ŽŽ: ((smích a znovu ticho, soustředění, zapisují))

U: (7) co to teda byla ta oktrojovaná ústava. (2) my jsme si říkali, že kroměřížský sněm, měl za úkol vytvořit ústavu (nicméně k tomu tak úplně nedošlo), protože zasedání bylo dlouhé a měl představy stále absolutistické, přestože Evropa měla tendenci k ústavnosti, tak bohužel (.), takže zase krok zpět.

ŽŽ: ((převážně sledují pohledem U a poslouchají))

U: Takže oktrojovaná ústava, ještě do závorky: zrušena (3)

ŽŽ: ((zapisují))

U: *((píše průběžně na tabuli během výkladu))* 1851. (1) Zrušena byla jako – dána zvrchu panovníkem, že se nenechal poradit od parlamentu a byla striktně daná. (.) Tak si to poznačte. *((píše))* (20)

DD *((v první lavici - tiše se baví; v poslední lavici – jedna druhé otočí jemně hlavu obličejem do zadní kamery, něco si šeptají, smích))*

U: *((listuje ve svých pozn))* (5) Přesuneme se, přesuneme se k revoluci v (Uhru), (.)k revoluci v Uhrách.

Petr: Kde?

U: V Uhrách, Uhry. (12) *((píše na tabuli))*

ŽŽ: *((zapisují, sledují U))*

U: *((směrem k Ž))* Tak revoluce jak v Uhrách, tak v Čechách a v Rakousku probíhala víceméně zároveň. (1) A vzájemně se ovlivňovala. (7)

K4 a Petr: *((otočení k sobě, baví se))*

U: Co bylo cílem? (2) Zase (1) – usilují o samostatnost.

Petr *((zasměje se))*

K4 *((otočí se zpět k sešitu))*

U: (11) usilují o samostatnost, jelikož císař Ferdinand ještě schvaluje v počátcích všechny tyhle vztahy, tak je částečně povoleno, (.) tudíž nastává maďarizace: (.) úřední jazyk – co bylo, jaký byl jazyk?

K: Němčina.

U: Němčina. Takže se zavádí maďarština na úřadech. *((píše na tabuli))*

ŽŽ: *((zapisují, sledují U))*

R.: *((bere si druhé pero z aktovky))*

K: (nnn co?)

D: maďarizace. *((polohlasně))*

(10)

K: maďarizace. ((*polohlasně*))

Roman: (nnn)

ŽŽ: ((*zapisuji*)) (8)

Petr: Maďar co?

U: Maďarština úředním jazykem. (4) Do závorky před tím (4) *en* – jako němčina, chápeme?

20 – 25 min.

K4: před tím N?

U: před tím byla němčina. Nebo jestli chcete si poznačit *dé* – záleží na vás, na co jste zvyklí.
(.) Ústřední postavou v tom povstání byl Lájosz Kossuth. Píše se to *Lájo-s-z* (2) *Kos-s-u* a *t-h*.

K4: [Lájoš?]

Petr: Lajoš.

U: (4) Lajoš. (2) Lajo-s, Lájoš.

D: Lájoš.

Petr: Kos s u t.

U: Tak to je k tomu, takže to mažu: máte napsaný ty Habsburský země – můžu to smazat?

Petr: [nnn nnn nnn]

D: (jo/ hm)

K: Co si k tomu Lašutovi máme napsat?

U: Ústřední postava v povstání. (1) Anebo taky nic.

ŽŽ: ((*slabý šum, hlasy*))

U: paní učitelka říkala, že to po vás nebude chtít, že je to dost složité. Na střední to určitě budete probírat víc a možná i trochu něco jiného. (.) takže ((*stoupá si na schodek a píše na horní část tabule*)) já to napíšu nahoru.

R: ((*něčemu se sám pro sebe zasměje*))

DD: ((*v prostřední lavici se spolu tiše baví*))

U: Tak, (.) půjdeme dál (4) ((*dívá se do svých poznámek*)), jelikož se samozřejmě (nnn), jelikož císař zběhl zbaběle do Insbrucku při povstání ve Vídni, tak (2) Maďaři prohlásili Habsburky jako sesazené z trůnu. (3) A vlastně, já se omlouvám, (.) jsem to řekla špatně.

K(4): Ach jo!

U: Nicméně, důsledek byl stejný – císařem byl František Josef I. a - jak jsme si říkali u Itálie, že Karel Albert napadá Habsburské země, tak František Josef I. jde zasahovat do Itálie, tím pádem opouští rakouské země a Maďaři mají navrch a prohlásili Habsburky, prohlásí Habsburky jako az sesazené z trůnu. (2) Takže si to nějak stručně zapíšeme. (12)

ŽŽ: ((*sledují U, zapisují*))

U: ((*na p. uč. vzadu*)) Potřebují vědět i ten březen nebo jim stačí rok?

p.Uč: Já myslím, stačí rok.

U: Tak stačí rok. ((*zapisuje na tabuli*)) (20)

ŽŽ: ((*zapisují v tichosti*))

K4: (nnn že) (4) Habsburky. (*na Petra?*)

U: Samozřejmě strategií bylo, udržet monarchii pohromadě. (nnn) a sesadit z trůnu.

Petr: [(to je zapečítý)]

K4: To je 3-á?

U: To je moje z.

Roman: To je z jak v ruštině.

K4: ((*smích*))

U: A propo: ruština – právě František Josef I. se obrací o pomoc na ruského cara a s jeho pomocí potlačují povstání a ani tentokrát revoluce neuspěla. Při osamostatňování či sjednocování (nnn) zůstávají pod rakouskou vládou.

K4: [(nnn nnn)]

Petr: Neúspěch.

U: Zase neúspěch.

Petr: To stačí jenom.

K: Už zase.

Roman: ((smích))

U: ((zapisuje)) s(.)pomocí (1) ruského – pozor ještě můžeš mít i jiného – (1) cara (6)

K3: Tak o tom nic nevím. (4) Jak se jmenoval?

U: Mikuláš (2) teď si nejsem jistá – Mikuláš I., no Mikuláš I. asi.

K3: [První]

K: ((slabě)) Nejsem jistá, nejsem jistá. (nnn)

U: (7) Do závorky: tam to byl březem a tohleto je srpen.

25 – 30 min.

U: ((píše)) (8) Takže (4) úspěch

K4: [(((třepe prsty ve stránkách sešitu)))]

Petr: ((něco mu padá na zem – pod K4, společně to loví))

K4: Kdy byl ten úspěch? ((sedí již z části sjetý pod lavicí))

U: ((nereaguje na něj)) A Uhry zůstávají v habsburské moci.

K4: ((Vytáhne se z pod lavice a otočí se k Petrovi, něco mu šušká))

Petr: ((zasměje se, nakloní, pohled do kamery))

U: (13) Nějaké otázky? (1) (Na ten úspěch?) Bohužel, tenhle rok nebyl zrovna tak úspěšný.

Petr a K4: [(nnn nnn nnn)]

U: (4) Více méně akorát ve Francii.

Ž: ((rytmický zvuk c-c-c-c))

KK+ Roman: ((otáčí se k sobě, smějí se))

U: Ono to bude mít ještě dozvuky později v nějakých úspěších. Vy jste mě myslím minule už spali (na to) Rakousko-Uhersko, tam ještě dojde na to rozdělení, ale to bude až o pár století později a to bude zase jen částečný úspěch ve prospěch Maďarů a ne ve prospěch nás.

K: Hm, hm.

Petr: Končíme?

U: Ještě nekončíme, ještě potřebuji udělat revoluci u nás.

K4: (tsýjee) Takže Čechy? ((píše si))

U: V Českých zemích (4)

D?: ((polohlasně)) (Předpokládám, že to bude neúspěch.)

K3: Totální fiasko.

U: ((Odděluje zápis na tabuli)) No, zase tak totální to nebude

K3: Ale bude.

U: Vzejde z toho alespoň zrušení roboty, ehm, když už nic jiného.

K3: (Tak dobře.)

U: ((pohled do svých poznámek)) zrušení poddanství (.) obecně (2) Takže, i zde doléhá revoluce z Francie, únor, tak tady o měsíc později – březen zase.

KK: (nnn už bysme měli nnn)

U: (s-kon sil??) a (4) ((listuje v poznámkách)) se schází ve svatováclavských (.) – svatováclavských (5) (palácích). (2) Schází se měšťanské stavy, měšťané a sestavují

K: [svato – václav - ských]

U: Petici pro císaře.

D: svatováclavských?

K4: Pančelko, vy tam máte svato-vaclavských

U: svatováclav-ských!

K: Cože?

U: *Vé* – to je *vé*.

ŽŽ: ((sledují U a tabuli, zapisují, tváří se soustředěně či nechápavě))

Petr: A proč je to v uvozovkách?

U: To nejsou uvozovky, to je *vé*, zkráceně (nnn nnn)

K: [Jo takhle!]

ŽŽ: [(nnn nnn nnn nnn)]

U: Peti-ce pro cí-sa-ře ((zapisuje na tabuli)) . (4) A teď si pod to udělejte takovou tabulku (.)

K4: Petice císaře?

U: Otevřete si učebnici na straně

K4: císaře nebo císaři?

U: císaři. (1) Na straně (.) 97.

ŽŽ: ((otevírají učebnice))

U: A tam v tom fialovém kastlíku na boku máte, které články tam byly. (.) A já vám tady napíšu 3 takové oddíly:

K4: Kolik strana?

U + D: 97.

Petr: 97.

U: A vy se je v tom sešitu pokusíte rozdělit: liberální (státoprávní) nebo národní požadavek.
Ty požadavky, co jsou tady vypsány

K4: Hmm.

ŽŽ: *((píšou do sešitů, sledují U))* (18)

Petr: Co že je to druhý?

U: Liberální, státoprávní, národnostní.

Petr: (nnn)?

K4: státoprávní.

K: Kolikátka to byla?

U: 97.

Roman: Liberální, státoprávní?

U: státoprávní, národnostní.

K4: *((otáčí se k Petrovi))*

U: Nemusíte opisovat celé, stačí, když z toho vytáhnete ty podstatné informace.

Ž: (nnn)

U: Liberální, státoprávní, národnostní.

30 – 35 min.

U: *((mluví k jednomu K))* (nnn, je jich tam celkem 12.)

Petr: [(nnn 96, co si máme přečíst? nnn] *((konzultuje s K4))*

U: *((ke všem))* Požadavek jestli je to státoprávní, jestli je to liberální.

D: [Co to znamená?]

U: Strana 97.

ŽŽ: *((hluk, mluvení přes sebe))*

U: Všech těch 12 požadavků rozdělit, jestli je to státoprávní, jestli je to liberální.

Petr: Paní učitelko, to uděláme spolu, stejně tomu nikdo nerozumí.

U: Společně si to potom zkontrolujeme.

D: [(nnn)]

Roman: *((hlásí se))* [[Paní učitelko.]]

ŽŽ: *((pracují, hledí převážně do učebnic a sešitů nebo jeden na druhého))*

Petr: (nnn) národnostní?

U: No tak národnostní.

K4: Jak to mám jako vědět?

U: *((Na K4, u jeho lavice))* Možná je jich tam víc, musíš si to přečíst, abys to věděl. *((Odchází od něj, obchází další lavice a ptá se))* Kolik toho máte?

K4: Hmm [Tak to stejně nebudu vědět]

Petr: Jak to mám jako poznat?

ŽŽ: *((pracovní hluk, polohlasné rozhovory, námitky Petra a K4))*

Roman: Si můžeš sednout za mnou *((na K6, který asi nemá učebnici))* (2) Napsat tam jenom to číslo, paní učitelko, nebo?

U: Ne, napiš si tam ten požadavek.

K4: A Morava patří k Česku?

U: Ano, to jsou České země

ŽŽ: *((pracovní hluk, polohlasné rozhovory, dotazy))*

K3: *((hlásí se))* Pančelko?

U: Buď to opíšete celé nebo to dokážete zestručnit.

K3: Já napíšu pančelko stranu a pak to číslo.

U: Hele, učebici na konci roku odevzdáš, ta není tvoje a

K3: - tak si to ofotím!

U: Všichni mají stejné, stejný úkol a budou opisovat. Zestručni.

K: To nejdé.

U: to zvládněš.

ŽŽ: *((pracovní hluk, vlna námitek))*

D: Pančelko, já nevím...

U: Pak si to společně zkontrolujem, klidně to pište teď tužkou a pak to přepište perem, jestli vám to (vadí v tom sešitu).

ŽŽ: *((berou si tužky, další tiché hovory, zklidnění námitek))*

U: *((k další dívce, u její lavice))* (To rozděl do těch kastlíků, které je státoprávní, liberální...)

K: A to mám jako tipnout?

U: Vlastním citem zjistit. (.) Některé jsou na pomezí, takže si sami řekněte, jestli byste to spíš přiřadili tam nebo tam, hlavu vám za to nikdo neutrhne.

Petr a K4: *((smích, něco loví pod lavicí, baví se , znovu smích))*

U: Samostatná práce. (6) Samostatně jsem řekla.

K4: (Však mi to)

U: Ještě lepší, to ráda slyším.

K4: (Jsem blbej(?)).

U: To si jenom namlouváš, to si nesmíš říkat, musíš si říkat, že jsi chytrej. *((Jde kolem K4 a Petra a potom dál po třídě))*

K4: (nnn) *((směrem k Petrovi))*

U: Zvládly to všechny ostatní osmičky, tak vy to zvládnete taky.

K4: No, hm (nnn).

U: Tak, a méně kecat a více psát. (8)

ŽŽ: *((pracuji))*

Petr: Nakreslíme si pak někdy obrázek?

U: No to si můžete.

Petr a K4: (nnn nnn nnn)

U: Neruš pracující spolužáky.

Petr: (10) (nnn nnn) *((slaběji, pak se otočí na K u okna))* Ty to už máš, jako??

U: Tiše!

Petr: Už to máš, jako? Tak mi to pod' ukázat.

U: Ty jsi učitel? Já se jdu schválně podívat, co tam máš napsané ty.

Petr: Já nic, já přemýšlím.

K4: Jenže přemýšlí(m) blbě (?)

U: Tak pracuj.

U: Nevim, na co myslíš, ale

Celá třída: *((smích))*

Roman: A co řekl?

U: Radši se ani neptej.

K4: Já sem nic neřekl.

ŽŽ: *((hluk znovu narůstá, hlasy přes sebe))*

35 – 40 min.

U: No tak se bavíte, tak to máte asi hotové.

Petr: Ano.

K4: Určitě!

U: Ještě někdo píše?

K: Matěj.

Petr: To se nedá, přece.(.) To je úkol, co se nedá.

U: Zestručnit – na střední budete muset taky umět zestručňovat.

ŽŽ: Jenomže- [Jenže] Jenomže jsme na základní škole.

K: Když já nevím, co je to to státoprávní, národnostní.

Roman: *((hlásí se))* Nemůžeme to udělat, že nad tu tabulku napíšeme čísla a pak to tó.

Petr: [Neopič se po Matějovi]

U: Šlo o to že učebnici odevzdáte, kdežto sešit vám zůstane.

K4: Ale paní učitelko.

U: A navíc jsem říkala, že test z toho nebude.

K4: Ježišmarjá, tak proč to děláme?

U: Abyste cvičili svoje schopnosti.

ŽŽ *((hluk, hlasy))*

K4: Já už je mám tak vycvičený, (1) že už to ani není možný.

U: Tak dobře, tak kontrola: (.) tak co byste napsali pod ten kastlík liberál?

ŽŽ: *[((šum hlasů, posléze v odpovědích se překřikují)), (eeeh nnn)]*

Petr: Tam toho mám hodně.

K4: Jednička rovnou.

K: Já jsem tam napsal dvojku.

K4: Tak tos napsal špatně

Ž: [Jednička]

U: Šestka je liberální.

K4: Jo?

K: Sedmička?

U: Sedmička ta je státoprávní.

ŽŽ: *[((šum hlasů, hluk, chaos))]*

U: Tak půjdeme od začátku. Jednička je státoprávní.

Petr: Dvojka taky.

U: Dvojka taky. (2) Šmankote.

K4: [Nestíhačka]

U: Píšeš si čísla akorát do toho kastlíku.

K4: No takže?

Petr: [Já si do toho kastlíku nic nepíšu.]

U: 1 a 2 je státoprávní.

Petr: 1 a 2 je státoprávní.

U: Trojka spadá taky do státoprávního, spíš.

K4: Jak spíš??

Petr: Určitě nebo?

ŽŽ: *((šum))*

U: Větší váhou.

K4: Já to musím mít jasný tady.

Petr: Na 100%?

U: Na 99%.

Petr: No tak to je málo teda. Čtyřka je národnostní.

U: [Čtyřka je národnostní.]

ŽŽ: *((Píšou si))*

Petr: Pětka je co?

K4: Liberální asi.

Roman: *((Otevírá u sebe vzadu okno))*

U: Pětka – spíš liberální, ale je to hodně na pomezí.

Petr: Šestka?

U: Šestka je liberální. Sedmička je státoprávní, osmička je opět státoprávní (.), devítka je liberální.

K: A co je pětka?

K3: Spíše liberální, na 99%.

U: (kde jsme skončili) takže desítka ta je také liberální, jedenáctka také a dvanáctka také

Petr: [dvanáctka také]

K4: Celý dobře, a je to.

U: Jo ještě ta osmička může být taky národnostní.

K4: Ale to už

Petr: Ale to už je nám úplně jedná.

K4: Já napíšu do závorky tady.

D: A co šestka?

U: Šestka je liberální.

Petr: Takže jsou liberální kromě jedničky, osmičky a trojky.

U: A ty požadavky si tam dopište opravdu: příští hodinu, jestli budeme opakovat, tak se na ně budu ptát.

Petr: Jestli.

U: Já vím, že budeme opakovat.

Petr: Za chvílku zvoní!

U: Za 2 minuty.

Petr: Však to je za chvílku. *((balí se))*

K4: (To už bysme měli nnn).(1) Nic moc teda.*((podpírá si bradu))*

ŽŽ *((šum))*

U: Vynechte si řádek.

Petr: Kolik to tak zabere?

U: No tak to odhadněte. Vy znáte rozsah svého písma.

Petr: [(nnnnnn)]

U: Tak ještě si napíšeme, že tady ty požadavky byly císařem přijaty (10) *((píše na tabuli))*

((polohlasně:)) K: Úspěch. D: (2) Neúspěch? K: Úspěch. (nnn)

U: byly přijaty. (2) A tím pádem vznikl takový rozkol mezi Čechy a českými Němci.

K4 (a Petr): [(nnn nnn nnnnn)]

U: Určitě jsme si říkali, že již od 13. stol. na našem území žila podstatná část, takže si to napíšeme. *((píše))*

40 – 45 min.

D: Rozkol?

U: Rozkol.

K: Rozkol?

U: Rozkol – neshody.

KK: Rozkol [rozkol].

Roman: (a to seš v takové třídě a nevíš, co to je rozkol?)

K: (nevím, co to je rozkol)

ŽŽ: ((hluk/ šum))

K4: Rozkol.

DD: ((úsměv – smích))

U: Rozkol mezi Čechy a Němci.

Petr: Spíš rozboj nebo něco takovýho, né.

K4: Hm.

U: ((Odkašle si))

K4: ((Odkašle si hlučněji nápodobou.))

U: Ale snad nejste ve třídě tady samí papouškové Ara, abyste opakovali každý zvuk.

K4: (nnn nnn)

ŽŽ: ((hluk/ šum))

U: A k tomu frankfurtskému parlamentu –

((Zvoní na konec hodiny))

K4: Zvoní.

ŽŽ: ((hluk/ šum))

U: Já jenom dopíšu myšlenku, jo?

D: frankfurt co?

U: frankfurtský parlament. (3) Protože Češi odmítli účast, kdežto Němci na ten parlament jeli. Čeští Němci chtěli velkoněmeckou koncepci, kdežto František Palacký – jsme si říkali – odmítl velkoněmeckou koncepci. Tímhle skončíme

ŽŽ: ((balí se))

U: a příští hodinu budeme věnovat Fr. Josefu I.

K4: Jo. (5) Tak nashledanou, hezký zbytek dne.

U: *((do balícího ruchu))* nashledanou, vám taky. (...) A kdo má službu ať smaže tabuli.